

Οι γυναίκες στο Μεσαίωνα

Μαθητές

Θεώνη Αγγελοπούλου

Ιωάννα Κωτσοπούλου

Μαρία Αναστασοπούλου

Χριστόδουλος Μοίραλης

Γεωργία Γκοτσοπούλου

Ο τρόπος ζωής της γυναίκας στον Μεσαίωνα

Ο μέσος σύγχρονος άνθρωπος είναι σχεδόν πεπεισμένος ότι η θέση της γυναίκας στα χρόνια του **Μεσαίωνα** ήταν **άθλια**. Καταπιεσμένες από αυταρχικούς και βίαιους συζύγους, καταπιεσμένες από τους φεουδάρχες, καταπιεσμένες από την Παπική Εκκλησία που τις θεωρούσε σύμβολα της αμαρτίας και του κακού, που όταν δεν τις στέλνει στην πυρά για να τις κάψει σαν μάγισσες, οι γυναίκες του **Μεσαίωνα** φαίνεται να ζούσαν σε συνθήκες απόλυτης δυστυχίας. Ωστόσο, κάτι τέτοιο δεν απεικονίζει εξ ακριβώς την καθημερινή τους ζωή, καθώς ο **Μεσαίωνας** υπήρξε πολύ καλύτερος για τη γυναίκα απ' ό,τι η Αρχαιότητα ή οι αιώνες που ακολούθησαν την “εποχή της φεουδαρχίας”.

Ουσιαστικά, πρέπει να φτάσουμε στον 20ο αιώνα και ειδικότερα στο δεύτερο μισό του για να διαπιστώσουμε θεαματική βελτίωση. Οι γυναίκες γενικά ήταν υπόδουλες και υποταγμένες στο πλαίσιο ενός κόσμου ο οποίος εμφανίζεται να κυριαρχείται από τις αντρικές αρετές ιπποτών ή ασκητικών μοναχών, καθώς η εξουσία απέκλειε τις γυναίκες από την κορυφή της κοινωνίας.

Ωστόσο, μπορούμε να συναντήσουμε και γυναίκες που αποδεικνύουν το αντίθετο, εφόσον μπόρεσαν να διοικήσουν επικράτειες και να κυβερνήσουν υπηκόους. Πράγματι, δεν είναι λίγα τα παραδείγματα γυναικών που ασκούν τη βασιλική εξουσία όταν ο σύζυγός τους απουσιάζει ή ασθενεί ή αυτών στις οποίες έχει νομίμως ανατεθεί η αντιβασιλεία μέχρι την ενηλικίωση του γιου τους. Άλλες πάλι είναι αρκούντως δυναμικές ώστε να πάρουν την εξουσία στα χέρια τους και χωρίς να συμβαίνει κάτι από τα παραπάνω.

ΠΗΓΗ: <https://www.rodiki.gr/article/392199/mesaiwnologio-h-thesh-ths-gynaikas-ston-prwimo-mesaiwna>

Η μόδα στον Μεσαίωνα

Η ενδυμασία των γυναικών: Για τις γυναίκες ήταν πολύ σημαντικό να ντύνονται ωραία και σύμφωνα με την <<μόδα>> της εποχής. Τα ρούχα τους ήταν συνήθως μακριά φορέματα με φαρδιά μανίκια. Ήταν σχεδόν πάντα μονόχρωμα με διακριτικά σχέδια στον λαιμό.

Τα κοσμήματα του Μεσαίωνα: Τα κοσμήματα του μεσαίωνα είναι των ίδιων ειδών με τα σημερινά. Τα φορούσαν οι γυναίκες για να δείχνουν πιο όμορφες και συχνά φανέρωναν και την κοινωνική τους τάξη. Χωρίζονται στα περιδέραια, τα βραχιόλια, τα σκουλαρίκια και τα δαχτυλίδια.

Τα νυφικά κατά τον Μεσαίωνα: Μολονότι στον Μεσαίωνα επικρατούσε οικονομικό και πολιτικό σκοτάδι, οι γαμήλιες τελετές ήταν πραγματικά διασκεδαστικές και υπερβολικά κεφάτες. Στις γαμήλιες δεξιώσεις συχνά φορούσαν έντονα και ζωηρά χρώματα όπως κόκκινο, χρυσό και ασημένιο, μια πρακτική που αντανακλά την προτίμηση πολλών νυφών, ακόμη και σήμερα, για ζωηρά και όμορφα συνδυασμένα χρώματα. Αυτή την περίοδο εμφανίστηκε το πρώτο ολόλευκο νυφικό, φορεμένο από την πριγκίπισσα Philippa, την κόρη του Henry IV της Αγγλίας, η οποία παντρεύτηκε τον Eric της Δανίας το 1406. Και παρόλο που η ιδέα του γάμου από αγάπη δεν ίσχυε για μερικούς αιώνες, το συναίσθημα του έρωτα άρχισε τουλάχιστον να παρουσιάζεται στην ποίηση εκείνης της εποχής.

Ντύσιμο γυναίκας στον Μεσαίωνα

Το κυνήγι μαγισσών στον Μεσαίωνα...

Διαβάστε όλο το άρθρο:

Την περίοδο της Ύστερης Αναγέννησης, και κυρίως μεταξύ 1550 και 1650, υπήρξε έξαρση στο κυνήγι των μαγισσών. Η μαγεία βρέθηκε στο στόχαστρο τόσο από τα κοσμικά και τα εκκλησιαστικά δικαστήρια, όσο και από τον ίδιο τον λαό. Οι μερίδες του πληθυσμού που διακατέχονταν από τη βαθιά πίστη ότι οι άνθρωποι μπορούσαν να βελτιώσουν την ζωή τους μέσω μαγικών πρακτικών κυνηγήθηκαν ως αιρετικοί και βασανίζονταν, πολλές φορές μέχρι θανάτου, ώστε να ομολογήσουν την αλήθεια

Παράλληλα, την ίδια περίοδο, η επιστήμη εξελίχθηκε και άρχισε να κερδίζει έδαφος ο ορθολογισμός και η εκπαίδευση. Έτσι, την περίοδο του Ύστερου Μεσαίωνα παρατηρήθηκε μια διπολική σχέση ανάμεσα στην άνθηση των επιστημών και την προσκόλληση σε κάτι δεισιδαιμονικό και αρχέγονο που πήγαινε κόντρα σε οτιδήποτε σχετιζόταν με τη λογική

Οι γυναίκες του διαβόλου

Την περίοδο του Μεσαίωνα οι μάγισσες θεωρούνταν συνεργοί του Διαβόλου και συνδέονταν με κάτι το βέβηλο και το μη ανθρώπινο. Οι μάγισσες καταδιώκονταν για σεξουαλικά όργια, κανιβαλισμό, λατρεία προς το πρόσωπο του Σατανά, θυσία βρεφών...Μάλιστα, συχνή δεισιδαιμονία ήταν πως οι μάγισσες, καβάλα στα σκουπόξυλά τους πήγαιναν αργά το βράδυ σε απόμακρα σημεία και έκαναν απόκρυφες λατρευτικές τελετές μαγείας. Στο πρόσωπο της μάγισσας έβλεπαν μια γυναίκα δαιμονική που απαρνιόταν τη χριστιανική πίστη και εντασσόταν σε ένα παγανιστικό βίο. Μια γυναίκα στιγματισμένη ...

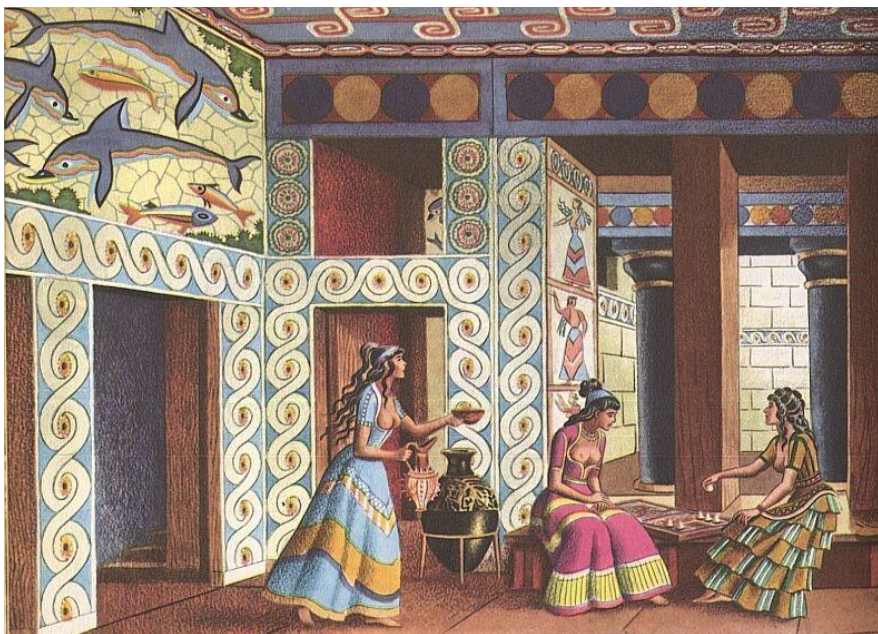
ΠΗΓΗ: <https://www.mixanitouxronou.gr/to-kynigi-magisson-ston-mesaiona-i-dioxi-gynaikon-poy-theorithikan-synergoi-toy-diavoloy/>

Το μακιγιάζ στον Μεσαίωνα

Αν και πολλά έχουν αλλάξει από τον μεσαίωνα, κάτι που παραμένει το ίδιο είναι η επιθυμία των ανθρώπων να περιποιηθούν τους εαυτούς τους. Σε μια περίοδο που το μακιγιάζ ήταν παράπτωμα από την κοινωνία και συνδεόταν με τις μάγισσες και την πορνεία, οι γυναίκες είχαν δικές τους ρουτίνες ομορφιάς... Αφαιρούσαν τα φρύδια και τις βλεφαρίδες τους. Οι γυναίκες του 1400 ήθελαν να έχουν μια αθώα/παιδική όψη. Επίσης το μεγάλο κούτελο προσέδινε πνευματικότητα, έτσι αποτρίχωναν τα φρύδια τους και ξύριζαν την γραμμή των μαλλιών τους. Εάν πάλι τα ήθελαν πίσω και τα φρύδια δεν συνεργάζονταν, δημιουργούσαν ψεύτικα με τρίχωμα ποντικών, ζωγράφιζαν φλέβες με μπλε μελάνι. Η ανοιχτόχρωμη επιδερμίδα ήταν ακόμα εντός μόδας και τα φορέματα της εποχής άφηναν εκτεθειμένα τον λαιμό και ντεκολτέ.

ΠΗΓΕΣ: <https://vm.tiktok.com/ZGeBN5qJd/>

<https://www.tiktok.com/@elinakalitzaki/video/7095757987893071110? t=8jihVBmNzOr& r=1>

ΠΗΓΗ ΕΙΚΟΝΩΝ:

https://www.google.com/imgres?imgurl=https%3A%2F%2Fwww.mozaweb.com%2Fel%2Fmzoaik3D%2FVIZ%2Fkozepkor%2Fruhaviseletek_10_12_sz%2F960.jpg&tbnid=wJxx47Lb7LPuFM&vet=1&imgrefurl=https%3A%2F%2Fwww.mozaweb.com%2Fel%2FExtra-3D-10_12-172836&docid=gOHJGFXMthWriM&w=964&h=528&hl=el-gr&source=sh%2Fx%2Fim%2Fm4%2F3&kgs=eb5c94df415fc2d2

Η γυναίκα στον μεσαίωνα

Ο μέσος σύγχρονος άνθρωπος είναι σχεδόν πεπεισμένος ότι η θέση της γυναίκας στα χρόνια του Μεσαίωνα ήταν άθλια. Καταπιεσμένες από αυταρχικούς και βίαιους συζύγους, καταπιεσμένες από τους φεουδάρχες, καταπιεσμένες από την Παπική Εκκλησία που τις θεωρούσε σύμβολα της αμαρτίας και του κακού, που όταν δεν τις στέλνει στην πυρά για να τις κάψει σαν μάγισσες, οι γυναίκες του Μεσαίωνα φαίνεται να ζούσαν σε συνθήκες απόλυτης δυστυχίας.

Οι γυναίκες γενικά ήταν υπόδουλες και υποταγμένες στο πλαίσιο ενός κόσμου, ο οποίος εμφανίζεται να κυριαρχείται από τις αντρικές αρετές ιπποτών ή ασκητικών μοναχών, καθώς η εξουσία απέκλειε τις γυναίκες από την κορυφή της κοινωνίας.

Υπάρχει μισογυνισμός στη νοοτροπία των ανθρώπων εκεί, καθώς και αρκετά παραδείγματα ενδοοικογενειακής βία.

Υπάρχουν και τα μισογυνικά στερεότυπα που παρουσιάζουν τη γυναίκα ως προσωποποίηση της αμαρτίας.

Έτσι, άρχισε και ο δρόμος των γυναικών προς την Ιερά Εξέταση. Ιδιότητες των γυναικών που στα προχριστιανικά πατριαρχικά συστήματα αποτελούσαν αντικείμενα σεβασμού ή ακόμα και φόβου, όπως οι θεραπεύτριες και οι μάντισσες, έγιναν ηθικές απαξίες που χαρακτήριζαν τις γυναίκες ως μάγισσες και τις προόριζαν για την πυρά.

Η σεξουαλικότητα της γυναίκας έγινε συνώνυμη με την αμαρτία. Κατά την περίοδο του Διαφωτισμού, η γυναίκα εξακολούθησε να θεωρείται κατώτερο ον, ενώ η έντονη επίδραση που ασκούσε ο ηθικός κώδικας αξιών της Εκκλησίας διατηρήθηκε σε όλη τη βυζαντινή εποχή, παίζοντας κυρίαρχο ρόλο στη διαμόρφωση του γυναικείου προτύπου και στην ενίσχυση της ιδεολογίας, που οδηγούσε σε διακρίσεις σε βάρος των γυναικών...

Πηγές → <https://www.rodiaki.gr/article/392199/mesaiwnologio-h-thesh-ths-gynaikas-ston-prwimo-mesaiwna>

<https://tomov.gr/2018/09/16/to-chalinari-pou-timorouse-tis-koutsompoles-tou-meseona/>

Αθανασοπούλου Αγγελική Γ'1 6/2/24

Γυναίκες στο Μεσαίωνα

Ο μέσος σύγχρονος άνθρωπος είναι σχεδόν πεπεισμένος ότι η θέση της γυναίκας στα χρόνια του Μεσαίωνα ήταν άθλια. Καταπιεσμένες από αυταρχικούς και βίαιους συζύγους, καταπιεσμένες από τους φεουδάρχες, καταπιεσμένες από την Παπική Εκκλησία που τις θεωρούσε σύμβολα της αμαρτίας και του κακού, που όταν δεν τις στέλνει στην πυρά για να τις κάψει σαν μάγισσες, οι γυναίκες του Μεσαίωνα φαίνεται να ζούσαν σε συνθήκες απόλυτης δυστυχίας.

Ωστόσο, κάτι τέτοιο δεν απεικονίζει εξ ακριβώς την καθημερινή τους ζωή, καθώς ο Μεσαίωνα υπήρξε πολύ καλύτερος για τη γυναίκα απ' ό,τι η Αρχαιότητα ή οι αιώνες που ακολούθησαν την “εποχή της φεουδαρχίας”. Ουσιαστικά, πρέπει να φτάσουμε στον 20ο αιώνα και ειδικότερα στο δεύτερο μισό του για να διαπιστώσουμε θεαματική βελτίωση. **Οι γυναίκες γενικά ήταν υπόδουλες και υποταγμένες στο πλαίσιο ενός κόσμου ο οποίος εμφανίζεται να κυριαρχείται από τις αντρικές αρετές ιπποτών ή ασκητικών μοναχών**, καθώς η εξουσία απέκλειε τις γυναίκες από την κορυφή της κοινωνίας. Ωστόσο, μπορούμε να συναντήσουμε και γυναίκες που αποδεικνύουν το αντίθετο, εφόσον μπόρεσαν να διοικήσουν επικράτειες και να κυβερνήσουν υπηκόους.

ΠΗΓΕΣ: <https://pame.gr/wp-content/uploads/2017/09/gynaika-ston-mesaiona.jpg>

ΜΑΘΗΤΕΣ: ΜΠΑΤΣΙ ΑΝΤΡΕΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

ΘΑΝΟΣ ΛΙΟΥΡΔΗΣ

Η θέση της γυναίκας στον Μεσαίωνα

Ορισμός:

Χαρακτηριστικός της θέσης της γυναίκας είναι ο θεσμός της επίκληρης. Η «επίκληρος» είναι η γυναίκα χωρίς αδελφούς και χωρίς αρσενικά παιδιά που κανονικά θα έπρεπε να κληρονομήσει την οικογενειακή περιουσία: δεν είναι όμως πραγματικά κληρονόμος, καθώς, όπως μαρτυρά και ο όρος, απλώς «μεταφέρει» την περιουσία.

Γυναίκες και πολιτικά δικαιώματα:

Όπως γνωρίζουμε, στα χρόνια της ελληνικής και ρωμαϊκής Αρχαιότητας η γυναίκα στερείται πλήρως πολιτικών δικαιωμάτων. Στους Νεότερους Χρόνους πρέπει να φτάσουμε στον 20ό αιώνα για να δοθεί στις γυναίκες δικαίωμα ψήφου. Στο Μεσαίωνα βλέπουμε τις γυναίκες να ψηφίζουν

στις συνελεύσεις πόλεων και χωριών που καλύπτουν ένα ευρύ τμήμα της δυτικής Ευρώπης. Βεβαίως, στην εποχή αυτή δεν ψηφίζουν τα άτομα, αλλά οι οικογένειες, οι οποίες πράγματι εκπροσωπούνται συνήθως από τον άντρα. Όταν όμως αυτός αδυνατεί να συμμετάσχει στη διαδικασία (απουσία ή ασθένεια) ή έχει πεθάνει, τότε η οικογένεια εκπροσωπείται από τη γυναίκα. Ένα ωραίο σχετικό παράδειγμα μας δίνει η Ιστορία της φραγκικής Πελοποννήσου.

Γυναίκες και εξουσία:

«Οι γυναίκες δεν ήταν υπόδουλες και υποταγμένες στο πλαίσιο ενός κόσμου ο οποίος εμφανίζεται να κυριαρχείται από τις αντρικές αρετές ιπποτών ή ασκητικών μοναχών; Η εξουσία δεν απέκλειε τις γυναίκες από την κορυφή της κοινωνίας; Η υπόμνηση μερικών ονομάτων αρκεί για να αποδείξει το αντίθετο. Η Αλιενόρ της Ακουιτανίας, η Λευκή της Καστίλλης κι άλλες

λιγότερο γνωστές διοίκησαν επικράτειες και κυβέρνησαν υπηκόους». Πράγματι, δεν είναι λίγα τα παραδείγματα γυναικών που ασκούν τη βασιλική εξουσία όταν ο σύζυγός τους απουσιάζει ή ασθενεί ή αυτών στις οποίες έχει νομίμως ανατεθεί η αντιβασιλεία μέχρι την ενηλικίωση του γιου τους. Άλλες πάλι είναι αρκούντως δυναμικές ώστε να πάρουν την εξουσία στα χέρια τους και χωρίς να συμβαίνει κάτι από τα παραπάνω.

Η θέση της γυναίκας και το δίκαιο:

Τίποτε δεν είναι περισσότερο ενδεικτικό της εκάστοτε κοινωνικής κατάστασης από το δίκαιο. Στην Αρχαία Ελλάδα, η γυναίκα ακόμη κι αν έχει κάποια περιουσία δεν έχει ικανότητα προς δικαιοπραξία. Χαρακτηριστικός της θέσης της γυναίκας είναι ο θεσμός της επίκληρης. Η «επίκληρος» είναι η γυναίκα χωρίς αδελφούς και χωρίς αρσενικά παιδιά που κανονικά θα έπρεπε να κληρονομήσει την οικογενειακή περιουσία: δεν

είναι όμως πραγματικά κληρονόμος, καθώς, όπως μαρτυρά και ο όρος, απλώς «μεταφέρει» την περιουσία. Για να μη χαθεί η περιουσία από την ευρύτερη οικογένεια, η επίκληρος είναι υποχρεωμένη να παντρευτεί τον εγγύτερο άρρενα συγγενή της (π., τούτο δε ακόμη κι αν είναι παντρεμένη, οπότε υποχρεούται πρώτα να χωρίσει τον ως τότε σύζυγό της (στη Σπάρτη, η αντίστοιχη περίπτωση της πατρούχου ρυθμίζεται πάντως κατά τρόπο που δείχνει κάποιο σεβασμό στη γυναίκα).

ΔΙΚΤΥΟΓΡΑΦΙΑ:

<https://rogerios.wordpress.com/2010/03/12/>

ΟΜΑΔΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

ΜΠΑΛΤΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

ΚΑΛΛΙΓΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΣΑΚΧΙ ΣΥΜΕΩΝ

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ.

Η θέση της γυναίκας από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα θεωρείται από πολλούς αμφιλεγόμενη. Μπορεί σήμερα η ισότητα άνδρα- γυναίκας να θεωρείται ως δεδομένο, αλλά παλαιότερα αυτό ήταν το ανεκπλήρωτο όνειρο κάθε γυναίκας! Η γυναίκα ήταν καταδικασμένη σε περιορισμό από την αρχή της ύπαρξης της.

Αντιλήψεις για την γυναίκα στην αγροτική κοινωνία

- Καθαρά χειρότερες απ' ότι στα ανώτερα κοινωνικά
- Βαθιά ριζωμένος ο μισογυνισμός στρώματα.
- Πλήρης υποταγή στον σύζυγο.
- Ήταν η προσωποποίηση της αμαρτίας.
- Δαιμονοποιούνταν η σεξουαλικότητά της.

Οικογενειακός ρόλος Γυναίκας

- Προσέχει και μεγαλώνει παιδιά
- Κάνει δουλειές του σπιτιού
- Προσπαθεί πάντα να ευχαριστήσει τον άντρα της

Απασχόληση Γυναικών

- Δουλειές σπιτιού
- Δουλεία σε χωράφια ή φούρνους

Πολιτική/Δικαιώματα Γυναικών

- Εξουσία μέσω του πλούτου.
- Δεν είχαν δικαίωμα ψήφου.
- Η εξουσία τους δεν ήταν ίση με των αντρών.

Ενδυμασία των γυναικών

- Μακριά φορέματα με φαρδιά μανίκια. Συνήθως μονόχρωμα με σχέδια στον λαιμό.
- Κοσμήματα διαφόρων ειδών.

Περίοδος (476–1000)

Με την καθιέρωση του χριστιανικού μοναχισμού, άλλοι ρόλοι μέσα στην Εκκλησία έγιναν διαθέσιμοι στις γυναίκες. Από τον 5ο αιώνα και έπειτα, οι χριστιανικές μοναχές προσέφεραν μια εναλλακτική λύση στην πορεία του γάμου και της ανατροφής των παιδιών για να κατέχουν έναν πιο ενεργό θρησκευτικό ρόλο.

Περίοδος (476–1000)

- Οι ηγουμένες μπορούσαν να γίνουν αυτοτελείς σημαντικές προσωπικότητες, συχνά κυβερνώντας μοναστήρια που άνηκαν τόσο σε άνδρες όσο και σε γυναίκες, διαθέτοντας σημαντικά εδάφη και εξουσία.

Περίοδος (476–1000)

- Προσωπικότητες όπως η Αγία Χίλντα του Γουίτμπι, είχαν επιρροή σε εθνική και ακόμη και διεθνή κλίμακα.
- Για το μεγαλύτερο μέρος του Μεσαίωνα, μέχρι την εισαγωγή της μύρας που παρασκευαζόταν με λυκίσκο, η ζυθοποιία γινόταν κυρίως από γυναίκες.

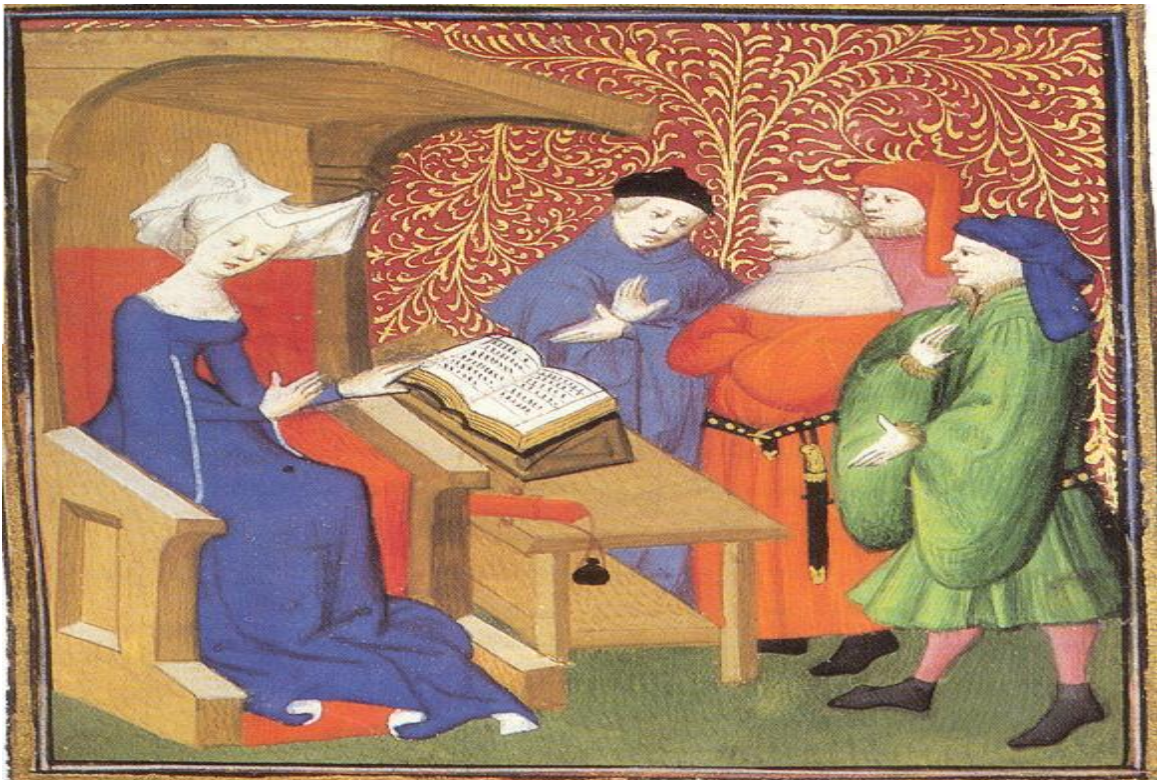
Περίοδος (1000–1300)

- Οι γυναίκες τεχνίτες σε μερικές πόλεις ήταν, οργανωμένες σε συντεχνίες, ισοδύναμες με τους άνδρες ομόλογούς τους.

Περίοδος (1300–1500)

▪ Η Κριστίν ντε Πιζάν ήταν μία αναγνωρισμένη μεσαιωνική συγγραφέας για τα θέματα των γυναικών. Το βιβλίο της «Η Πόλη Των Γυναικών» επιτέθηκε στον μισογυνισμό.

Γυναίκα, Εξουσία και Εκκλησία

- Σε συμβολικό επίπεδο, όλες οι βασίλισσες στέφονται, όπως ακριβώς και οι βασιλείς.
- Εκτός από το στέμμα μπορούμε να αναφέρουμε την προσωπική σφραγίδα της βασίλισσας ή τα νομίσματα που φέρουν το όνομά της (περίπτωση της Ισαβέλλας της Αχαΐας).

Πηγές:

<http://www.medievalgender.org.uk/about/>

<https://classroom.synonym.com/gender-roles-during-medieval-times-12082389.html>

<https://prezi.com/bnlozysuc95b/gender-roles-in-medieval-times/>

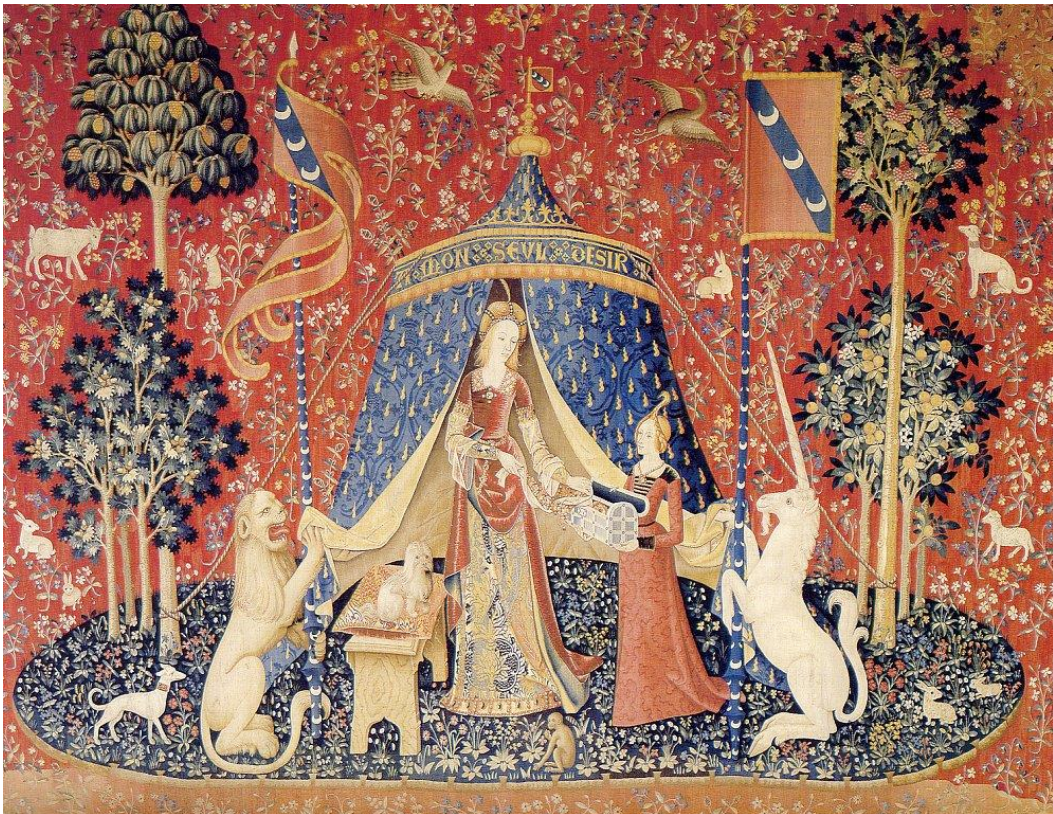
Ονόματα:

Βασίλης Παπαδόπουλος

Γιώργος Παπαδόπουλος

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

Χαρακτηριστικός της θέσης της γυναίκας είναι ο θεσμός της επίκληρης. Η «επίκληρος» είναι η γυναίκα χωρίς αδελφούς και χωρίς αρσενικά παιδιά που κανονικά θα έπρεπε να κληρονομήσει την οικογενειακή περιουσία: δεν είναι όμως πραγματικά κληρονόμος, καθώς, όπως μαρτυρά και ο όρος, απλώς «μεταφέρει» την περιουσία.

Ο μέσος σύγχρονος άνθρωπος είναι σχεδόν πεπεισμένος ότι η θέση της γυναίκας στα χρόνια του Μεσαίωνα ήταν άθλια. Καταπιεσμένες από αυταρχικούς και βίαιους συζύγους, καταπιεσμένες από τους φεουδάρχες, καταπιεσμένες από την Παπική Εκκλησία που τις θεωρούσε σύμβολα της αμαρτίας και του κακού, που όταν δεν τις στέλνει στην πυρά για να τις κάψει σαν μάγισσες, οι γυναίκες του Μεσαίωνα φαίνεται να ζούσαν σε συνθήκες απόλυτης δυστυχίας.

Ωστόσο, κάτι τέτοιο δεν απεικονίζει ακριβώς την καθημερινή τους ζωή, καθώς ο πρώιμος Μεσαιώνας υπήρξε, σε κάποιες περιπτώσεις, πολύ καλύτερος για τη γυναίκα απ' ό,τι η Αρχαιότητα ή οι αιώνες που ακολούθησαν την "εποχή της φεουδαρχίας". Ουσιαστικά, πρέπει να φτάσουμε στον 20ο αιώνα και ειδικότερα στο δεύτερο μισό του, για να διαπιστώσουμε θεαματική βελτίωση.

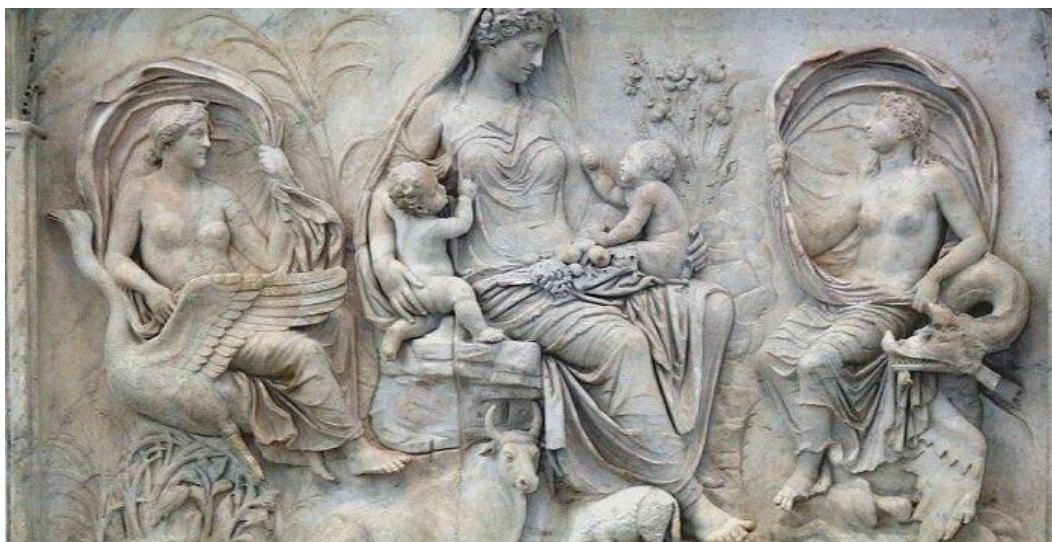
Οι γυναίκες γενικά ήταν υπόδουλες και υποταγμένες στο πλαίσιο ενός κόσμου, ο οποίος εμφανίζεται να κυριαρχείται από τις αντρικές αρετές ιπποτών ή ασκητικών μοναχών, καθώς η εξουσία απέκλειε τις γυναίκες από την κορυφή της κοινωνίας. Ωστόσο, μπορούμε να συναντήσουμε και γυναίκες που αποδεικνύουν το αντίθετο, εφόσον μπόρεσαν να διοικήσουν επικράτειες και να κυβερνήσουν υπηκόους.

Πράγματι, δεν είναι λίγα τα παραδείγματα γυναικών που ασκούν τη βασιλική εξουσία όταν ο σύζυγός τους απουσιάζει ή ασθενεί ή αυτών στις οποίες έχει νομίμως ανατεθεί η αντιβασιλεία μέχρι την ενηλικίωση του γιου τους. Άλλες πάλι είναι αρκούντως δυναμικές ώστε να πάρουν την εξουσία στα χέρια τους και χωρίς να συμβαίνει κάτι από τα παραπάνω.

Τα ανωτέρω μοιάζουν πολύ ωραία, αλλά θα μπορούσε να αντιταχθεί ότι αφορούν μόνο τα ανώτατα κοινωνικά στρώματα, όπου παραδοσιακά η γυναίκα τυγχάνει καλύτερης μεταχείρισης. Η θέση της γυναίκας στη συντηρητική αγροτική κοινωνία είναι χειρότερη από αυτήν της αριστοκρατίας.

Υπάρχει μισογυνισμός στη νοοτροπία των ανθρώπων εκεί, καθώς και αρκετά παραδείγματα ενδοοικογενειακής βίας. Εντούτοις, υπάρχουν σχεδόν ισάριθμες περιπτώσεις γυναικών υποταγμένων στους συζύγους τους και γυναικών που έχουν επιβληθεί κυριολεκτικά σ' αυτούς. Στην πλειονότητα των περιπτώσεων υπάρχει ισορροπία στους ρόλους των συζύγων όσον αφορά στη διαχείριση των οικιακών και οικογενειακών θεμάτων.

Άλλωστε, όσες γυναίκες ευγενείς διέμεναν κατά διαστήματα σε χωριά, αποδεικνύουν πως η θέση της γυναίκας των ανώτερων τάξεων είναι σαφώς καλύτερη.

Υπάρχουν και τα μισογυνικά στερεότυπα που παρουσιάζουν τη γυναίκα ως προσωποποίηση της αμαρτίας. Υπάρχουν, ωστόσο, και τα ιστορικά στοιχεία που παρέχουν μια πολύ πιο ισορροπημένη εικόνα.

Καταρχάς, η μεσαιωνική Εκκλησία δεν διστάζει να αναθέσει σε γυναίκες θέσεις ευθύνης με πολιτική και οικονομική ισχύ. Αλλά και οι ηγούμενες των μονών ασκούν εξουσία και διαχειρίζονται πολλές φορές τεράστιες περιουσίες.

Ανάμεσα στις σημαντικές γυναικείες μορφές της Καθολικής Εκκλησίας του Μεσαίωνα δεν λείπουν και οι δυναμικές προσωπικότητες που δεν θα διστάσουν να αναμετρηθούν με την κοσμική εξουσία υπερασπίζοντας τα πιστεύω τους. Γενικά, η θέση της γυναίκας στο πλαίσιο της καθολικής Εκκλησίας είναι ακριβώς αυτή που κατέχει η γυναίκα στην κοινωνία τη συγκεκριμένη ιστορική περίοδο.

Άρα, θα μπορούσαμε να συμπεραίνουμε πως ο Μεσαίωνας, κατά την πρώιμη περίοδο, αναγνώριζε στη γυναίκα θέση καλύτερη απ' ό,τι οι περισσότερες περιόδους της ιστορίας και δεχόταν την ιδιαιτερότητα του φύλου της, σε αντιπαράθεση με την εποχή μας, όπου το πρότυπο που προσφέρεται στη σύγχρονη γυναίκα είναι αυτό της μίμησης του άντρα.

Αξίζει όμως να σημειωθεί, επακόλουθα, και το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα, η χριστιανική σύνθεση αρσενικού και θηλυκού κατέρρευσε, ενώ ο σκοταδισμός και η θρησκευτική μισαλλοδοξία, που χαρακτήριζαν την περίοδο εκείνη, οδήγησαν σε τρομερά εγκλήματα κατά του γυναικείου φύλου.

Έτσι, άρχισε και ο δρόμος των γυναικών προς την Ιερά Εξέταση. Ιδιότητες των γυναικών που στα προχριστιανικά πατριαρχικά συστήματα αποτελούσαν αντικείμενα σεβασμού ή ακόμα και φόβου, όπως οι θεραπεύτριες και οι μάντισσες, έγιναν ηθικές απαξίες που χαρακτήριζαν τις γυναίκες ως μάγισσες και τις προόριζαν για την πυρά.

Η σεξουαλικότητα της γυναίκας έγινε συνώνυμη με την αμαρτία. Κατά την περίοδο του Διαφωτισμού, η γυναίκα εξακολούθησε να θεωρείται κατώτερο ον, ενώ η έντονη επίδραση που ασκούσε ο ηθικός κώδικας αξιών της Εκκλησίας διατηρήθηκε σε όλη τη βυζαντινή εποχή, παίζοντας κυρίαρχο ρόλο στη διαμόρφωση του γυναικείου προτύπου και στην ενίσχυση της ιδεολογίας, που οδηγούσε σε διακρίσεις σε βάρος των γυναικών...

ΠΗΓΕΣ

<https://tomov.gr/2016/03/18/sti-mesaioniki-epochi-oi-gynaikes-ergazontan-kaneis-rotoyse/>

<https://rogerios.wordpress.com/2010/03/12/%CE%B7-%CE%B3%CF%85%CE%BD%CE%B1%CE%AF%CE%BA%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CE%BC%CE%B5%CF%83%CE%B1%CE%AF%CF%89%CE%BD%CE%B1/>

<https://dimokratikipoliteia.gr/enimerosi/h-istoria-mas/124-i-mitera-stin-arxaia-ellada-apo-tis-minoitisses-mexri-tis-manes-ton-spartiaton-polemiston.html>

<https://rogerios.wordpress.com/>

<https://www.rodiki.gr/article/392199/mesaiwnologio-h-thesh-ths-gynaikas-ston-prwimo-mesaiwna>

ΜΑΘΗΤΕΣ

Θεοχάρης Κωνσταντίνος

Μελικώνα Χριστίνα

